

VALTIONEUVOSTON ASETUS KESTÄVÄN METSÄTALouden RAHOITUKSESTA ANNETUN VALTIONEUVOSTON
ASETUKSEN MUUTTAMISESTA

Metsätalouden rahoituksesta säädetään kestäväns metsätalouden määrääkaisuissa rahoituslaissa (34/2015), jäljempänä rahoituslaki. Hallitus on 3 päivänä joulukuuta 2015 antanut eduskunnalle hallituksen esityksen, jossa ehdotetaan muutoksia rahoituslakiin, metsätuholakiin ja riistavahinkolakiin (HE 133/2015 vp). Esityksen tavoitteena on sopeuttaa Kemera-tukijärjestelmä hallitusohjelman mukaisiin säästöihin. Eduskunta käsittelee hallituksen esityksen kevätkaudella 2016 ja muutoksen on tarkoitus tulla voimaan huhtikuun alusta 2016. Kestäväns metsätalouden rahoituksesta annettu valtioneuvoston asetus (594/2015) sisältää säännökset tuensaajalle säädetyistä edellytyksistä, tukien määrästä ja niiden määräytymisen perusteista sekä muista lain säännöksiä täydentävistä tuen ehdoista ja määräytymisperusteista. Tukitasojen uudelleentarkastelu on tarpeen, jotta supistuva valtion tuki kohdentuisi mahdollisimman vaikuttavasti eri toimenpiteisiin. Alueellisissa metsäohjelmissa suoritettavat tulisi asettaa siten, että vuosittain käytettävissä olevilla määrärahoilla saadaan paras mahdollinen kannustinvaikutus yksityismetsätaloudessa.

Valtioneuvoston asetusta on tarpeen muuttaa muun muassa siksi, että juurikäävän torjuntaan ei enää rahoituslain nojalla voida myöntää valtion tukea ja terveyslannoituksen tukemista on rahoituslain muutoksella rajoitettu. Koska valtion talousarviossa 2016 tukijärjestelmän toimeenpanoon osoitetut määrärahat vähenevät yhteensä noin viidesosan siitä, mitä tukijärjestelmää valmisteltaessa arvioitiin tarvittavan, on valtioneuvoston asetuksessa säädetyt tukitasot tarpeen alentaa taimikon varhaishoitoa lukuun ottamatta.

1. Yksityiskohtaiset perustelut

4 §. Tuen määrän määräytyminen. Pykälän 3 momenttia tarkistettaisiin tuen määräytymisessä huomioon otettavien tulojen osalta. Pykälän 3 momentissa tarkoitetuiksi tuloiksi katsottaisiin rahoitettavan toimenpiteen toteuttamisesta syntyvät tulot. Säännöstä on tarkennettu, koska maanomistajalle metsätaloudesta syntyviä muita tuloja kuin rahoitettavan toimenpiteen yhteydessä syntyviä, ei ole tarkoitettu otettavaksi huomioon rahoitettavan toimenpiteen yhteydessä. Esimerkiksi suometsän hoidon yhteydessä muita kuin ojien perkauksen, piennartien tekemisen tai vesiensuojelutoimenpiteiden toteutuksessa mahdollisesti syntyviä metsätalouden tuloja ei oteta huomioon myönnettäessä tukea työn toteutukseen.

9 §. Käsittelyn jälkeinen nuoren metsän hoitokohde. Pykälän 1 momenttia on tarpeen muuttaa siksi, että rahoituslain 12 pykälän 2 momenttia on muutettu. Nuoren metsän hoidossa puuston rinnankorkeusläpimittaa koskeva vaatimus tulee täyttyä sekä ennen käsittelyä että käsittelyn jälkeen. Puuston pohjapinta-alalla punnitun keskiläpimitan rinnankorkeudelta tulee nuoren metsän hoidossa olla

enintään 16 senttimetriä hakemuksen jättämisen aikaan ja kasvatettavan puuston keskiläpimitan rinnankorkeudelta enintään 16 senttimetriä käsittelyn jälkeen. Tällöin voidaan aikaisempaa paremmin rahoituspäätöksen tekemisen yhteydessä varmistua siitä, että nuoren metsän hoidon tuki kohdistuu nykyistä selkeämmin nuoriin kasvatusmetsiin, joiden kunnostus ei ole kannattavaa puumarkkinoiden ehdoilla.

Pykälän 2 momentissa nostetaan nuoren metsän hoitotyön yhteydessä vaadittavan puuston poistuman määrää Pohjoisessa Suomessa 800 rungosta 1 000 runkoon hehtaaria kohden ja muualla Suomessa 1 000 rungosta 1 500 runkoon hehtaaria kohden. Näin ohjataan valtion tukea nykyistä selkeämmin ylitiheiden ja riukuuntuneiden nuorten metsien hoitokohteisiin, joiden harventaminen on metsän tulevan kehityksen kannalta erityisen tärkeää ja harvennuksen kustannukset korkeat.

10 §. Nuoren metsänhoidon tuen määrä. Vuosittain käytettävissä olevasta määrärahasta myönnetään valtion tukea eniten taimikon varhaishoittoon sekä nuoren metsän hoitoon ja sen yhteydessä kaadettavan pienpuun keräämiseen. Näiden toimenpiteiden yhteenlasketut suoritelmäärät vaihtelevat vuosittain yhteensä 100 000 - 200 000 hehtaaria. Siten tukijärjestelmän sopeuttamisen kannalta näihin toimenpiteisiin käytettävän tuen taso on merkityksellisin. Koska taimikon varhaishoidon tuen tasoa ei ole perusteltua alentaa, on nuoren metsän hoitoon myönnettävän tuen tarve arvioitu uudestaan.

Nuoren metsän hoito voi sisältää varttuneen taimikon hoidon lisäksi nuoren metsän kunnostusta, jos tämä toimenpide ei ole kaupallisesti kannattavaa. Nuoren metsän hoidossa varsinaisen hoitotyön tuki on perusteltua säilyttää nykyisellä tasolla eli 230 euroa hehtaaria kohden, jotta perkausta tai harvennusta vaativat työt tulee tehtyä oikea-aikaisesti ja nuoren metsän kasvukyky hyödynnettyä.

Jotta tarvittavat määrärahasäästöt saadaan aikaiseksi, nuoren metsän hoidon yhteydessä kaadetun pienpuun keräämiseen myönnettävää tukea ehdotetaan alennettavaksi parilla kymmenellä eurolla eli 200 euroon hehtaaria kohden. Nuoren metsän hoidon vuosittaiset suoritelmäärät on arvioitu noin 90 000 hehtaariksi, joista noin puolelta kerätään myös pienpuuta. Kun tuen tason alennetaan 20 eurolla hehtaaria kohden, säästettäisiin siten vuositasona noin 900 000 euroa. Tuen tason vähäinen alentaminen ei todennäköisesti juurikaan vaikuta suoritelmääriin. Sen sijaan ehdotettu hehtaariohaisen poistettavan runkoluvun nostaminen (ks. 9 §:n perustelut edellä) saattaa vähentää rahoitettavien kohteiden määrää, jolloin vuosittainen määrärahan tarve laskisi vastaavasti.

12 §. Lannoitevalmiste. Hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen mukaan vastedes terveyslannoituksen tuki rajattaisiin boorilannoitukseen ja tuhkalannoitukseen suometsissä. Pykälästä poistettaisiin viittaus kasvatuslannoitukseen, koska terveyslannoitukseen myönnettävän tuen rajaaminen pelkästään suometsien tuhkalannoitukseen ja lannoitukseen kohteella, jonka maaperässä esiintyy boorinpuutosta, estää kasvatuslannoituksen tukemisen. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi, että käytettävän boori- tai tuhkalannoitteen määrä tulisi määritellä puustossa havaittavien kasvuhäiriöiden ja neulasten värivikojen perusteella tai ravinneanalyysin perusteella taikka puuston kehityksen ja kasvuolosuhteiden perusteella. Viittaus lannoitusvalmisteen koostumukseen poistetaan tarpeettomana.

14 §. Terveyslannoituksen tuen määrä ja hyväksyttävät kustannukset. Terveyslannoituksen tukitasoa on tarpeen tarkastella uudelleen suhteessa muiden toimenpiteiden tukitasoihin. Nykyisin tukea myönnetään 40 prosenttia terveyslannoituksesta aiheutuviin hyväksyttäviin ja kohtuullisiin kokonaiskustannuksiin. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että vastedes terveyslannoituksen tuki olisi 30 prosenttia hankkeen hyväksyttävistä, kohtuullisista kokonaiskustannuksista. Vuosittain rahoitettavaksi terveyslannoituksen määräksi arvioidaan noin 10 000 hehtaaria, josta pääosa on ojitettujen turvemaiden lannoituksia. Vuosittaisen tuen tarpeen arvioidaan alenevan noin 300 000 euroa.

5 luku. Juurikäävän torjunta. Hallituksen esityksen mukaan juurikäävän torjunnan tuesta luovuttaisiin. Siihen liittyen kumottaisiin valtioneuvoston asetuksen 5 luku. Vuosittainen tukijärjestelmän toimeenpanoon tarvittavan määrärahan tarve alenee arviolta seitsemällä miljoonalla eurolla.

17 §. Suometrän hoitokohde. Pykälän 1 momentista poistetaan vaatimus kuviokohtaisesta vähimmäispinta-alasta suometrän hoidon rahoitusehtojen yksinkertaistamiseksi. Kohteen vähimmäispinta-alaksi säädetty yhtenäinen kahden hehtaarin alue katsottaisiin riittäväksi rajaamaan tuettavat kohteet. Samalla pykälän 2 momenttiin lisätään mahdollisuus ottaa tuettavan kohteen rajauksessa huomioon ojitustekninen tarkoituksenmukaisuus, jotta ei tarpeettomasti vaikeutettaisi veden johtamisen kannalta välttämättömien toimenpiteiden tekemistä tai parhaiden vesiensuojelutoimenpiteiden kustannustehokasta toteuttamista.

19 §. Suometrän hoidon tuen määrä ja hyväksyttävät kokonaiskustannukset. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että vastedes suometrän hoidon tuki olisi 60 prosenttia hankkeen hyväksyttävistä, kohtuullisista kokonaiskustannuksista, kun suometränhoitokohde on vähintään viiden hehtaarin suuruinen yhtenäinen alue. Hoitokohde on tarpeen määrittää yhtenäiseksi, jotta vesiensuojelunäkökulmat voidaan ottaa mahdollisimman tarkoituksenmukaisella tavalla ja kustannustehokkaasti huomioon. Nykyisin tuki on 70 prosenttia hankkeen hyväksyttävistä, kohtuullisista kokonaiskustannuksista. Muutoin eli alle viiden hehtaarin hankkeissa tuen määrä olisi 30 prosenttia hyväksyttävistä, kohtuullisista kokonaiskustannuksista. Nykyisin tuki on 40 prosenttia hyväksyttävistä, kohtuullisista kokonaiskustannuksista. Tuen tason alentamisella arvioidaan saavutettavan noin yhden miljoonan euron määrärahasäästöt vuosittain.

22 §. Yksityistien perusparannuksen tuen määrä ja hyväksyttävät kokonaiskustannukset. Riittävien vuosittaisten säästöjen saamiseksi pykälässä säädettyjä yksityisteiden perusparannuksen tukien tasoa ehdotetaan alennettavaksi muualla paitsi pohjoisessa Suomessa. Yksityistien perusparannuksen tuen määrä olisi eteläisessä Suomessa 35 prosenttia, keskisessä Suomessa 45 prosenttia ja pohjoisessa Suomessa 60 prosenttia perusparannuksesta aiheutuneista hyväksyttävistä, kohtuullisista kokonaiskustannuksista. Nykyisin tuki on eteläisessä Suomessa 40 prosenttia, keskisessä Suomessa 50 prosenttia ja pohjoisessa Suomessa 60 prosenttia perusparannuksesta aiheutuneista hyväksyttävistä, kohtuullisista kokonaiskustannuksista. Tuen tason alentamisella arvioidaan saavutettavan noin 1 miljoonan euron määrärahasäästöt vuosittain.

24 §. Uuden metsätien tekemistä koskevan tuen määrä ja hyväksyttävät kokonaiskustannukset. Pykälän 1 momentissa säädettyjä tukitasoja ehdotetaan muutettavaksi muualla paitsi pohjoisessa Suomessa.

Pohjoisessa Suomessa on edelleen uuden tien rakentamisen tarvetta, koska perinteisiä talvitietä ei aikaisempaa lyhyempien talvikeliä takia useinkaan pystytä riittävässä määrin pitämään kuljetuskelpoisessa kunnossa. Yhteishankkeena toteutettavan uuden metsätien tekemisen tuki olisi eteläisessä Suomessa 20 prosenttia, keskisessä Suomessa 35 prosenttia ja pohjoisessa Suomessa 50 prosenttia uuden metsätien tekemisestä aiheutuneista hyväksyttävistä, kohtuullisista kustannuksista. Nykyisin tuki on eteläisessä Suomessa 30 prosenttia, keskisessä Suomessa 40 prosenttia ja pohjoisessa Suomessa 50 prosenttia uuden metsätien tekemisestä aiheutuneista hyväksyttävistä, kohtuullisista kustannuksista. Ehdotetun mukaisella tuen tason alentamisella ei ole juurikaan merkitystä vuosittaiseen määrärahan tarpeeseen.

26 §. Ympäristötuen määrä. Ympäristötuen määrään vaikuttaa peruskorvauksen ja hakkuuarvokorvauksen suuruus. Peruskorvaus lasketaan maakuntapohjaisesti määritellyn alueen puukuutiometrin keskikantohinnan perusteella. Voimassa olevista keskikantohinnoista säädetään valtioneuvoston asetuksella metsätalouden ympäristötuen laskennassa käytettävästä puukuutiometrin keskikantohinnasta (595/2015). Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että peruskorvausta laskettaessa puukuutiometrin keskikantohintaa ei enää kerrotaisi kymmenellä kutakin alkavaa ympäristötukihehtaaria kohden vaan keskikantohinta kerrotaisiin kahdella ja ympäristötukikohteen pinta-alalla. Esimerkiksi jos keskikantohinta on 33 euroa kiintokuutiometriä kohden ja kohteen koko 1,1 hehtaaria, peruskorvauksen määräksi saadaan $2 \cdot 33 \cdot 1,1 = 72,6$ euroa. Tällä tavoin laskien vuosittain ympäristötukisopimukseen tarvittavan valtion tuen määrän arvioidaan laskevan noin 15 prosenttia, mikä osaltaan vaikuttaa tuen riittävyyteen. Uudet ympäristötukisopimukset kohdistuisivat runsaspuustoisiin kohteisiin. Laskutavan muutos ei juurikaan vaikuttaisi runsaspuustoisille kohteille myönnettävän tuen määrään. Muutos vaikuttaa eniten vähäpuustoisten kohteiden tuen määrään, mutta niitä kohteita hakkuut eivät kuitenkaan yleensä uhkaa eikä niiden monimuotoisuuden turvaaminen siten vaadi ympäristötukisopimuksen tarjoamaa suojaa.

2. Vaikutukset valtion talouteen

Vuosittaisen myöntämisvaltuuden ja määrärahan riittävyyteen vaikuttaa yksityismetsänomistajien kiinnostus metsiensä hoitoon ja käyttöön. Vuosittain rahoitettavien toimenpiteiden suoritemääristä ja töiden ajoittumisesta voidaan tehdä vain arvioita varsinkin, kun tukijärjestelmä on nykyisenkaltaisena ollut voimassa vasta vajaan vuoden verran.

2.1. Uuden tukijärjestelmän toimeenpano vuonna 2015

Uusi tukijärjestelmä tuli voimaan 1.6.2015. Rahoituslain nojalla vireille tuli hankkeita 57 miljoonan euron edestä, joista 25,3 miljoonan euron edestä tehtiin myöntämisvaltuuden puitteissa hyväksymispäätös vuoden 2015 aikana. Hyväksytyt hankkeet käsittivät ainoastaan taimikon varhaishoitoa, nuoren metsän hoitoa ja juurikäävän torjuntaa eikä terveyslannoitus-, suometsän hoito- tai metsätiehankkeita hyväksytty ollenkaan metsäkeskuksen tietojärjestelmä ongelmien ja resurssipulan vuoksi. Saapuneista hakemuksista juurikäävän torjuntaa oli 15,8 %, nuoren metsän hoitoa 41,4 %, nuoren metsän hoitoa, jonka yhteydessä kerätään pienpuuta, on 30,8 % ja taimikon varhaishoitoa 12 %. Muiden työläjien hakemuksia tuli muutama. Vuonna 2015 uuden lain mukaisiin maksatuksiin käytettiin 10,1 miljoonaa euroa.

Uuden tukijärjestelmän toimeenpano v. 2015:

- vireille tuli hankkeita 57 milj. euron edestä
- tallennettiin hankkeita 46,1 milj. euron edestä

- päätöksiä tehtiin hankkeista 25,3 milj. euron edestä
- maksettiin hankkeita 10,1 milj. euron edestä
- vuodelle 2016 siirtyi maksettavaksi hankkeita 15,2 milj. euron edestä
- vuodelle 2016 siirtyi myöntämisvaltuuden puitteissa hyväksyttäväksi 32 milj. euron edestä hankkeita, joista suurin osa toteutettaneen vuoden 2016 aikana

2.2. Myöntämisvaltuuden ja määrärahojen käyttö vuonna 2015

Kumotun lain nojalla vuonna 2015 maksettiin tukea noin 55 miljoonaa euroa. Vuodelta 2015 jäi käyttämättä momentin 30.40.44 määrärahaa noin 7,5 miljoonaa euroa johtuen osittain Suomen metsäkeskuksen tietojärjestelmä ongelmista ja osittain myöntämisvaltuuden riittämättömyydestä. Myöntämisvaltuus 65 miljoonaa euroa käytettiin kokonaan ja siitä suurin osa kumotun lain mukaisiin töihin. Momentin 30.40.47 (Pienpuun energiatuki) määrärahaa jäi käyttämättä 0,944 miljoonaa euroa tukijärjestelmän päättymisen takia.

Vuoden 2015 aikana ei hyväksytty yhtään uuden tukijärjestelmän mukaista metsäluonnon hoitohanketta tai ympäristötukisopimusta. Momentin 30.40.45 määrärahaa siirtyi vuodelle 2016 käytettäväksi noin 2,7 miljoonaa euroa.

2.3. Metsätalouden tukijärjestelmän määrärahat ja myöntämisvaltuus vuonna 2016

Tukijärjestelmän toimeenpanoon on vuonna 2016 osoitettu valtion talousarviossa momentille 30.40.44 (Tuki puuntuotannon kestävyys turvaamiseen) myöntämisvaltuutta 58 miljoonaa euroa ja määrärahaa 55,230 miljoonaa euroa yksityismetsissä tehtäviin metsänhoito- ja perusparannustöistä aiheutuviin tukipäätöksiin ja momentille 30.40.45 (metsäluonnon hoidon edistäminen) metsien biologisen monimuotoisuuden ylläpitämiseen ja metsäluonnon hoitoon määrärahaa 3,027 miljoonaa euroa. Määrärahan käyttöön vaikuttaa uuden tukijärjestelmän nojalla tehtävien maksatusten ohella myös kumotun kestävä metsätalouden rahoituksesta annetun lain (1094/1996) nojalla tehdyistä tukipäätöksistä aiheutuvat menot.

Vuonna 2015 vireille tulleiden uuden tukijärjestelmän mukaisten hankkeiden tukipäätöksistä aiheutuvat menot noin 47 miljoonaa euroa ja kumotun lain nojalla hyväksytyjen hankkeiden menot noin 22 miljoonaa euroa eli yhteensä 69 miljoonaa euroa ylittävät noin 14 miljoonalla eurolla valtion vuoden 2016 talousarvion momentilla 30.40.44 olevan määrärahan. Tästä syystä olisi tärkeää, että vuonna 2015 käyttämättä jäänyttä momentin 30.40.44 määrärahaa noin 7,5 miljoonaa euroa ja momentin 30.40.47 määrärahaa 0,944 miljoonaa euroa vastaavat määrärahat voitaisiin osoittaa vuonna 2016 lisätalousarviossa käytettäväksi tuen maksatuksiin. Myöntämisvaltuudesta tulee sitoutumaan 32 miljoonaa euroa vuoden 2015 aikana vireille tulleiden hankkeiden tukipäätöksiin, joten vuoden 2016 aikana vireille tulevien hankkeiden hyväksymiseen jää käytettäväksi 26 miljoonaa euroa, mutta niistä aiheutuviin menoihin ei ole riittävästi määrärahaa vuonna 2016.

2.4 Tukijärjestelmän toimeenpano jatkossa

Tukitasojen alentamisella pyritään siihen, että tukihakemuksia voitaisiin hyväksyä vuosittain noin 58 miljoonan euron edestä vuodesta 2016 lähtien. Hyväksymispäätöksiä voidaan tehdä vuoden 2020 loppuun asti, minkä jälkeen näistä päätöksistä saa aiheutua menoja vuoden 2023 loppuun asti. Metsänhoito- ja metsänparannustöiden tukien maksatukseen arvioitiin alun perin käytössä olevan yhteensä noin 68 miljoonaa euroa vuodessa, mutta hallitusohjelman säästöpäätösten nojalla vuosittain käytettävissä olevat määrärahat ovat yhteensä 55,230 miljoonaa euroa. Tuen tarve kumotun lain nojalla aiheutuviin maksatuksiin alenee siten, että vuonna 2017 maksatuksiin kului noin 10 miljoonaa euroa ja vuosina 2018 ja 2019 kumpanakin noin 5 miljoonaa euroa.

Myöntämisvaltuutta arvioidaan viime vuoden kokemuksen perusteella käytettävän vuosittain taimikon varhaishoitoon noin 7 miljoonaa euroa metsänhoidollisten töiden painottuessa nuoren metsän hoitoon ja siihen liittyvään pienpuun keräykseen, joihin käytetään arvion mukaan vuodessa yhteensä noin 34 miljoonaa euroa. Myöntämisvaltuutta arvioidaan käytettävän vuosittain terveyslannoitukseen noin 1 000 000 euroa, suometsän hoitoon noin 6 miljoonaa euroa, tien perusparannukseen ja uuden tien tekemiseen noin 10 miljoonaa euroa. Jos toiminnan volyymi säilyy viimevuotisella tasolla ja vuosittain on käytettävissä noin 55 miljoonaa euroa määrärahaa ja noin 58 miljoonaa euroa myöntämisvaltuutta, vuosina 2021-2023 tukipäätöksistä arvioidaan aiheutuvan usean kymmenen miljoonan euron edestä menoja painottuen vuoteen 2021. Koska myöntämisvaltuuden käyttö ja sen perusteella hyväksytyjen tukipäätösten maksatukset ajoittuvat vaihtelevasti eri vuosille, on ennakolta vaikeaa arvioida edellä mainittua tarkemmin tulevien vuosien määrärahojen riittävyyttä suhteessa tukihakemuksista aiheutuviin menoihin.

Metsien biologisen monimuotoisuuden ylläpitämiseen ja metsäluonnon hoitoon arvioitiin vuosittain tarvittavan noin 6 miljoonaa euroa, mutta vuoden 2016 talousarviossa on osoitettu määrärahaa 3,027 miljoonaa euroa. Siitä on tarkoituksena osoittaa ympäristötukisopimusten tekemiseen noin 2 miljoonaa euroa ja metsäluonnon hoitohankkeisiin käytettäväksi noin miljoona euroa. Ympäristötukisopimuksia arvioidaan voitavan vuosittain tehdä noin 2 200 hehtaarin alueelle aikaisemman noin 4 000 hehtaarin sijasta. Vuoden 2015 aikana ei käsitelty yhtään uuden tukijärjestelmän mukaista hanketta tai ympäristötukisopimusta. Momentin 30.40.45 määrärahaa siirtyi vuodelle 2016 käytettäväksi noin 2,7 miljoonaa euroa, mikä helpottaa kuluvan vuoden tilannetta.

Rahoituslain uusi myöntämisvaltuuden riittävyyteen liittyvä säännös

Rahoituslakiin [ehdotetun] uuden 28 a §:n nojalla maa- ja metsätalousministeriöllä olisi oikeus antaa määräajaksi tai toistaiseksi voimassaoleva päätös siitä, että metsäkeskus hylkää vireille tulevat tukihakemukset tietystä päivämäärästä lukien, jos tuen rahoitukseen tarvittavaa myöntämisvaltuutta ei ole riittävästi käytettävissä. Tällä varmistetaan se, ettei valtion rahoitusta sidota hankkeisiin, joiden rahoittamiseen ei tukijärjestelmän päättymisen jälkeen 31.12.2020 ole riittävästi määrärahoja. Ennen tukijärjestelmän keskeyttämistä vireille tulleet hakemukset, joita ei voida hyväksyä vireille tulovuonna, ratkaistaan seuraavana vuonna, mikäli myöntämisvaltuutta on käytettävissä.

Ottaen huomioon metsäkeskukseen jo tulleiden tukihakemusten hyväksymiseen tarvittava myöntämisvaltuuden määrä verrattuna siihen, että toiminnan volyymi säilyisi vuoden 2015 tasolla, maa- ja

metsätalousministeriö joutuneen vuoden 2016 aikana päättämään tukijärjestelmän keskeyttämistä koskevan määräyksen antamisesta.